

LvdK 487 De Here hef mij zien

1 De He - re hef mij zien en on - ver - wacht
bin ik van neis ge - bo - ren en weer op - staon.
Hij hef mien licht ont - steu - ken in de nacht,
gaf mij een lim - tig hart en nei - e o - gen.
Zo is Zien kracht in stil - te deur mij gaon
en zo nemp Hij veur lief mien on - ver - mo - gen.

- 1 De Here hef mij zien en onverwacht
bin ik van neis geboren en weer opstaon.
Hij hef mien licht ontsteuken in de nacht,
gaf mij een limtig hart en neie ogen.
Zo is Zien kracht in stilte deur mij gaon
en zo nemp Hij veur lief mien onvermogen.
- 2 Hij döt met oons, Hij giet oons uut en in,
schöt wortel in het diepste van oons harte.
Wil met oons wonen as in ien gezin,
hef oonze naomen in Zien haanden schreven.
Hij speelt met oons, wij hebt Zien ja-woord had,
en wat wij bint, Hij hef het an oons geven.
- 3 le geeft het Joen geliefden in de slaop,
in oonze diepste dreumen hej Joen naam zeid,
le hebt oons zölf as bouwlaand riepe maakt.
As in de nacht de zute veurjaorsregen,
liek as de wind – wel wet waorhen e weit –
zo kom ie Joen geliefden aaid integen.

oorspr. tekst:H. Oosterhuis
melodie:B. Huijbers
umzet deur: A. Doornbos